

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324204406
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2324204406.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudkýň: JUDr. Dominika Horváthová a JUDr. Ľubica Spálová v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, XXX XX C. D., zastúpený: JUDr. Nadežda Boľová, advokátka so sídlom: Šafárikova 1522, 924 01 Galanta, proti: 1. neznámy vlastník E. F., SK, zastúpený: Slovenský pozemkový fond, so sídlom: Búdková 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, 2. neznáma vlastníčka G. F., SK, zastúpená: Slovenský pozemkový fond, so sídlom: Búdková 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, 3. LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom: Námestie SNP 8, 975 66 Bratislava, IČO: 36 038 351, 4. Slovenský pozemkový fond, so sídlom: Búdková 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, vo veci návrhu na potvrdenie vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k.: 29Vyd/1/2024 - 28 zo dňa 31. decembra 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh na začatie konania o potvrdení vydržania zamietol a výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil použitím ustanovení § 359c ods. 1 a 2, § 359d ods. 1 a 2, § 359e ods. 1 a 2, § 359f ods. 1, § 359e ods. 3 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový priadok (ďalej „C. m. p.“), § 61 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový priadok (ďalej „C. s. p.“) a § 130 ods. 1, § 134 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

1.2 Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal potvrdenia vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v obci C. D., katastrálnom území C. D., okres Galanta, evidovaným na liste vlastníctva číslo XXX ako parcely registra „C“:

- parc. č. 1509/3, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 106 m²;
- parc. č. 1509/4, druh pozemku: záhrada s výmerou 84 m²;
- parc. č. 1509/6, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 272 m²;
- parc. č. 1509/7, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 29 m²;
- parc. č. 1509/8, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 48 m² (ďalej ako „nehuteľnosti“).

1.3 Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že nehnuteľnosti, ktoré užívala jeho prastará matka, H. F. I. J., boli vyplatené v roku 1967. Napriek tomu, že jeho matka si myslela, že vlastní celý oplotený dvor, v skutočnosti bola iba podielovou spoluvlastníčkou. Až počas dedičského konania po smrti svojej matky zistil, že nehnuteľnosti, ktoré dobromyseľne a nepretržite užíva viac ako 50 rokov, patria aj iným osobám.

Domnieva sa, že jeho prastará matka nadobudla vlastnícke právo vydržaním v roku 1977, navrhovateľ je jediný, kto predmetné nehnuteľnosti užíva a platí za ne dane a poplatky.

1.4 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil skutočnosti potrebné na vydržanie v zmysle zákonných ustanovení. Navrhovateľ nepreukázal svoju dobrú vieru, že mu nehnuteľnosti patria v celom rozsahu. Súd zdôraznil, že samotné užívanie nehnuteľnosti, jej obhospodarovanie alebo platenie daní nie je dostatočným dôkazom dobromyseľnosti. Skutočnosť, že na liste vlastníctva sú uvedení ďalší spoluvlastníci, naznačuje, že navrhovateľ mal vedieť, že nehnuteľnosti mu nepatria v celku. Ak si aj ostatní spoluvlastníci neuplatňovali svoje práva, tento fakt nevedie k nadobudnutiu vlastníctva vydržaním, pretože to nemohlo navrhovateľa presvedčiť, že je výlučným vlastníkom. K tvrdeniu navrhovateľa, že vlastníctvo získala jeho praprastará matka súd uviedol, že aj keby sa to potvrdilo, navrhovateľ nepreukázal, ako vlastníctvo prešlo na jeho osobu nad rámec jeho dedičského podielu. Vydržanie môže súd priznať len tej osobe, ktorej uplynula zákonom stanovená vydržacia doba, prípadne jej právnomu predchodcovi, ktorý bol dobromyseľný. Ak by praprastará matka už nežila, jej dedičia by sa mohli domáhať len toho, aby súd určil, že nehnuteľnosti patrili do jej dedičstva ku dňu jej smrti. Z tohto dôvodu, a vzhľadom na nesplnenie základných podmienok, súd návrh navrhovateľa zamietol.

1.5 O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 C. m. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. a súčasne súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 C. m. p.). Navrhovateľ argumentoval tým, že jeho praprastará matka H. F. užívala nehnuteľnosti, zapísané na liste vlastníctva číslo XXX, pričom v roku 1967 vyplatila kúpnu cenu 80 československých korún E. F. a F. G., ktorí sú vedení ako podieloví spoluvlastníci. Potvrdenie o úhrade, ktoré bolo spísané na Okresnom súde v Galante, dokazuje, že k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva došlo. Avšak zápis do katastra nehnuteľností sa neuskutočnil. Napriek tomu bola navrhovateľova praprastará matka dobromyseľná v tom, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, pretože kúpna cena bola uhradená. Počas viac ako 50 rokov nikto nespochybnil vlastníctvo navrhovateľovej rodiny. Navrhovateľ sa o tom, že nie je výlučným vlastníkom, dozvedel až počas dedičského konania po matke. Zdôraznil, že oprávnená držba jeho praprastarej matky trvala počas celej doby potrebnej na vydržanie. Práve uhradenie kúpnej ceny, nepretržitá držba a skutočnosť, že vlastníctvo nebolo nikdy spochybnené, sú dôkazom, že navrhovateľ nemohol mať pochybnosti o oprávnenej držbe. V tejto súvislosti poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 87/2070, sp. zn. 7MCdo 7/2012, na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 484/2015 zo dňa 14.11.2018 a rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu sp. zn. 1VCdo/1/2024. Predmetný pozemok bol spoločne oplotený ešte predtým než ho reálne navrhovateľ začal užívať a bol dlhoročne užívaný spolu s nehnuteľnosťami, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa a tvorili jeden funkčný celok. Vlastnícke právo navrhovateľa k predmetnému pozemku nikto od jeho nadobudnutia nespochybňoval, resp. nenamietal oplotenie pozemku ako celku. Dobromyseľnosť navrhovateľa pri vstupe do držby tak bola preukázaná a nebola vyvrátená žiadnymi právnymi skutočnosťami. Navrhovateľ nebol v užívaní spornej nehnuteľnosti nikdy nikým rušený a nikto si neuplatnil právny nárok na tieto parcely. Preto súd nemal mať pochybnosti o dobromyseľnosti držby navrhovateľa. Záverom zhrnul, že navrhovateľ je fyzickou osobou spôsobilou vydržať vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Držba bola oprávnená, pretože navrhovateľ bol od začiatku dobromyseľný a presvedčený o tom, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom prevodu v roku 1967, vrátane sporných parciel mu patria, pričom predmetné pozemky užíval ako vlastné, keďže súvislým oplotením tvorili kompaktný celok k susediacim pozemkom. Má za to, že napadnuté uznesenie je nezákonné a založené na nesprávnom právnom posúdení, pretože existujú jasné dôkazy o oprávnenej a dobromyseľnej držbe, ktorá trvala po celú vydržaciu dobu a nebola nikdy narušená.

2.1 Odvolacím návrhom sa navrhovateľ domáhal zrušenia napadnutého uznesenia s tým, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol podľa návrhu navrhovateľa.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - navrhovateľ (§ 359 a § 362 ods. 1 C. s. p. a § 7 ods. 1 C. m. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému

je tento opravný prostriedok prípustný (§ 59 ods. 1 C. m. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p. a § 62 ods. 1 C. m. p. preskúmal napadnuté rozhodnutie pričom nebol viazaný odvolacími dôvodmi (§ 66 C. m. p.), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 C. m. p.) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie preto ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C. s. p. v spojení s § 2 ods. 1 C. m. p.).

4. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania o potvrdení vydržania nehnuteľností opísaných v odseku 1.2 tohto uznesenia.

5. Podľa § 2 C. m. p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov. Z dôvodu vyrovnania sa s odvolacími námietkami navrhovateľa konštatuje nasledovné:

9. Podľa § 359d ods. 2 C. m. p. návrh na začatie konania o potvrdení vydržania musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podania opísanie skutočností, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, označenie nehnuteľnosti podľa údajov z katastra nehnuteľností a označenie dňa, keď navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Skutočnosti podľa prvej vety musí navrhovateľ osvedčiť.

10. Podľa § 359e ods. 1 C. m. p. ak sa návrh na začatie konania o potvrdení vydržania neodmietne podľa § 8 ods. 1, súd preskúma, či navrhovateľ osvedčil, že nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Súd môže sám vykonať potrebné šetrenia na overenie správnosti tvrdení navrhovateľa alebo môže vyzvať navrhovateľa, aby označil ďalšie dôkazy na preukázanie skutočností, z ktorých vyplýva, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním.

11. Podľa § 359e ods. 2 C. m. p. súd návrh na začatie konania o potvrdení vydržania uznesením zamietne, ak zistí, že nie sú splnené podmienky na vydanie vyzývacieho uznesenia podľa § 359f ods. 1.

12. Podľa § 359e ods. 3 C. m. p. o odmietnutí alebo o zamietnutí návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania rozhoduje súd bez vyjadrenia ostatných účastníkov konania a bez nariadenia pojednávania; uznesenie súdu o odmietnutí alebo o zamietnutí návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania podľa odsekov 1 a 2 sa doručuje len navrhovateľovi.

13. Navrhovateľ vo svojom odvolaní dôvodil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci.

14. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Nesprávne právne posúdenie veci ako odvolací dôvod je dané v prípade, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne

interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval (porovnajŠtevček, M., Ficová, S., Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016 str. 1241).

15. Z obsahu preskúmaného spisu a napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie zisťoval skutočnosti, ktoré by osvedčovali splnenie predpokladov daných hmotným právom pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním k predmetným pozemkom, pričom vychádzal z ustanovení § 130 ods. 1 a § 134 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka a predovšetkým skúmal osvedčenie dobromyseľnosti navrhovateľa, ktorá je nevyhnutnou podmienkou pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním.

16. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

17. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

18. Podľa § 134 ods. 2 Občianskeho zákonníka taktisto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125).

19. Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

20. Podľa § 134 ods. 4 Občianskeho zákonníka pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

21. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že vydržanie vlastníckeho práva je vymedzené ako jeho nadobudnutie v dôsledku kvalifikovanej držby veci, vykonávanej po zákonom stanovenú dobu. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera (dobromyseľnosť) je podľa platnej úpravy daná „so zreteľom na všetky okolnosti“. Okrem spôsobilého predmetu vydržania a spôsobilého subjektu vydržania základnými predpokladmi vydržania sú oprávnená držba a nepretržitosť tejto oprávnenej držby počas celej zákonom ustanovenej doby. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že posúdenie, či držiteľ je alebo nie je dobromyseľný, treba hodnotiť vždy objektívne, a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) účastníka - navrhovateľa. Je treba vždy brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať nemal, resp. nemohol mať po celú vydržiaciu dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec patrí.

22. V preskúmanej veci navrhovateľ tvrdí, že jeho praprastará matka H. F. dňa 02.03.1967 vyplatila kúpnu cenu za nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXX vo výške 80 korún československých E. F. a F. G., ktorí sú vedení ako podieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností. Potvrdenie o úhrade pohľadávky je spísané na Okresnom súde v Galante číslo konania NpD 131/64. Tým došlo k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, avšak nedošlo k zápisu H. F. do katastra nehnuteľností ako výlučnej vlastníčky. Úhradou kúpnej ceny za podiely oboch podielových spoluvlastníkov sa podľa navrhovateľa stala už jeho praprastará matka dobromyseľnou v tom, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností. To, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností počas celého trvania držby nikdy nikto nespochybňoval a počas doby viac ako 50 rokov sa nikto nikdy nedomáhal vlastníctva, resp. podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. V súvislosti s uvedeným potvrdením odvolací súd konštatuje, že navrhovateľom označená a predložená listina vyhotovená na Okresnom súde Galanta pod č. Npd 131/1964 dňa 02.03.1967 je podľa svojho obsahu potvrdením o tom, že bližšie neurčenú pohľadávku v sume 80 Kčs za E. F. a G. F. vyrovnala H. F.. Z tejto listiny nie je možné vyvodiť, že ide o potvrdenie zaplatenia kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti, ako tvrdí navrhovateľ a už vôbec z tejto listiny nevyplýva vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. Odvolací súd tu konštatuje, že súd prvej inštancie správne posúdil dobromyseľnosť navrhovateľa a oprávnenosť držby, keď okrem iného uviedol, že navrhovateľ neuviedol, na základe akej skutočnosti

mal získať dobrú vieru, že mu nehnuteľnosti patria v celom rozsahu. Z vyššie označeného potvrdenia o úhrade sumy 80 Kčs dobromyseľnosť navrhovateľa vyvodíť nie je možné, skutočnosť, že navrhovateľ nehnuteľnosti užíva nerušene v celom rozsahu, že ich obhospodaruje, prípadne platí dane z pozemkov je nepostačujúca, ako správne uviedol súd prvej inštancie a iné relevantné skutočnosti, ktoré by boli objektívne spôsobilé navodiť dobromyseľnosť navrhovateľa, navrhovateľ neoznačil ani nepreukázal. Odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie ďalej konštatuje, že zápis na liste vlastníctva svedčí ako spoluvlastníkom E. F. a G. F.. Navrhovateľ teda pri bežnej opatrnosti mohol mať vedomosť o tom, že nehnuteľnosti patria do podielového spoluvlastníctva viacerých osôb. Skutočnosť, že podieloví spoluvlastníci si neuplatňovali svoje vlastníctvo k nehnuteľnostiam, nemôže mať za daných okolností za následok nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. V súvislosti s navrhovateľom tvrdenu skutočnosťou o tom, že vlastnícke právo nadobudla už H. F. odvolací súd dodáva, že ak bola H. F. ku dňu svojej smrti podľa tvrdenia navrhovateľa vlastníčkou predmetných nehnuteľností, nie je dôvodné, aby sa navrhovateľ svojho nároku domáhal titulom vydržania. Konanie o potvrdenie vydržania v zmysle ustanovení § 359a a nasl. C. m. p. neslúži ako náhrada za dedičské konanie. Súd prvej inštancie tak dospel k správne záveru, že navrhovateľ neosvedčil splnenie podmienok na vydanie vyzývacieho uznesenia.

23. Navrhovateľ vo svojom odvolaní poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.05.2024 sp. zn. 1VCdo/1/2024, publikovaný pod č. 15/2024 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2024, ktorým prišlo k zjednoteniu rozhodovacej praxe súdov v otázkach vydržania. Citoval právnu vetu uvedeného rozhodnutia, podľa ktorej „Právny titul je len jedným z dôkazov preukazujúcich dobromyseľnosť držiteľa a oprávnenosť držby, preto jeho nedostatok pre účely vydržania sám o sebe nemôže zapríčiniť neoprávnenosť držby. Rozhodujúcim vždy bude, či držiteľ konal poctivo, teda napr. či za držanú vec zaplatil dohodnutú sumu, prípadne poskytol iné dohodnuté plnenie alebo preukázateľne išlo o dar ako bezodplatné plnenie.“

24. Vo vzťahu k uvedenej námietke žalobcov odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové okolnosti citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR sa odlišovali od preskúmvanej veci podstatným spôsobom. Okolnosti veci preskúmvanej najvyšším súdom - skutková situácia, vychádzala zo zistenia, že pôvodní žalobcovia začali v roku 1982 sporné nehnuteľnosti užívať na základe ústnej kúpy, uzavretie ktorej bolo potvrdené svedeckou výpoveďou, svedok potvrdil tiež vyplatenie kúpnej ceny. Najvyšší súd v citovanom rozhodnutí riešil právnu otázku, „či môžu byť splnené podmienky vydržania (aj) bez existencie písomného nadobúdacieho úkonu (v okolnostiach danej veci na základe ústnej kúpnej zmluvy, pozn.)“. Veľký senát najvyššieho súdu v citovanom rozhodnutí vyslovil právny názor, vyjadrený vo vyššie citovanej právnej vete. Z uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že k tam sporným parcelám prechádzalo vlastníctvo ústnou kúpnu zmluvou za preukázanú kúpnu cenu. Právni predchodcovia žalobcov vo veci preskúmvanej najvyšším súdom nadobudli nehnuteľnosti v dobrej viere ako kúpu kúpnu zmluvou uzatvorenou ústne, preukázateľne uhradili kúpnu cenu, držba bola nerušená a trvala viac ako 10 rokov. Na uvedenom skutkovom základe preto súd vyslovil, že ich držba bola oprávnená a dobromyseľná, vo viere, že im nehnuteľnosti patria. Skutočnosť, že nedošlo k perfektnej, teda k platnej kúpnej zmluve, na posudzovanie oprávnenosti tejto držby nemalo podstatný vplyv.

25. V predmetnej preskúmvanej veci v tomto odvolacom konaní je potrebné konštatovať, že navrhovateľ neoznačil žiadnu relevantnú skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné objektívne ustáliť jeho dobromyseľnosť o tom, že mu predmetné nehnuteľnosti v celosti patria, ako správne uzavrel súd prvej inštancie. Neoznačil ani nepreukázal žiadny nadobúdaci titul (i keď neplatný), úkon, z ktorého by bolo možné vyvodíť jeho dobromyseľnosť, nepreukázal tvrdené zaplatenie kúpnej ceny za nehnuteľnosti - odvolací súd opakuje, že navrhovateľom označená a predložená listina vyhotovená na Okresnom súde Galanta pod č. Npd 131/1964 dňa 02.03.1967 takýmto dôkazom nie je. Závery citovaného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.05.2024 sp. zn. 1VCdo/1/2024 preto nie je možné aplikovať v preskúmvanej veci.

26. Navrhovateľ namietal aj nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že postup súdu prvej inštancie vo veci bol súladný so zákonnými ustanoveniami upravujúcimi konanie o potvrdení vydržania (§ 359a a nasl. C. m. p.) a aj s relevantnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka vzťahujúcimi sa k inštitútu vydržania vlastníckeho práva.

27. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu je potrebné uzavrieť, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na správne zistenom skutočnom stave, dôsledne sa riadil pre vec relevantnými zákonnými ustanoveniami, ktoré správne aplikoval. Prvoinštančný súd svoje rozhodnutie zrozumiteľne, logicky odôvodnil, pričom postupoval v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. a vyrovnal sa aj s relevantnými tvrdeniami navrhovateľa.

28. Z uvedeného je zrejmé, že odvolacie námietky navrhovateľa nie sú dôvodné, uplatnené odvolacie dôvody neboli naplnené, odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu, vrátane výroku o náhrade trov konania, voči ktorému navrhovateľ nevzniesol osobitné námietky, postupom podľa citovaného ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

29. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 C. m. p. v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C. s. p.

30. Senát odvolacieho súdu prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).